

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

КАФЕДРА УКРАЇНОЗНАВСТВА

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова Вченої ради Навчально-
наукового інституту психології та
соціального захисту

Василь КАРАБИН

В. Карабин

"2" вересня

2020 р.

ОК 1.1 УКРАЇНСЬКА МОВА ТА КУЛЬТУРА

ПРОГРАМА

навчальної нормативної дисципліни

підготовки бакалавра

спеціальності: 035 Філологія

за освітньою програмою: Переклад з англійської мови

Львів
2020 рік

Розробник програми:

Марта Лабач, завідувач кафедри українознавства Львівського державного університету безпеки життєдіяльності, доцент, канд. філол. наук

Рецензент: Орися Легка, доцент кафедри української літератури ім.акад.Возняка ЛНУ ім. І.Франка

Програму рекомендовано кафедрою українознавства

Протокол від “21” серпня 2020 року № 1

Начальник (завідувач) кафедри українознавства

(підпис)

Марта ЛАБАЧ
(ім'я та прізвище)

Схвалено Вченою радою Навчально-наукового інституту психології та соціального захисту

Протокол від “02” вересня 2020 року №1

ВСТУП

Програма вивчення нормативної навчальної дисципліни “Українська мова та культура” складена відповідно до освітньої програми підготовки бакалавра спеціальності 035 «Філологія».

Предметом вивчення навчальної дисципліни є закономірності виникнення та розвиток української мови та культури на різних етапах вітчизняної історії, українська мова як система, мовні норми сучасної української літературної мови; офіційно-діловий стиль та особливості його вживання у професійному мовленні.

Міждисциплінарні зв’язки: «Історія України», «Філософія», «Психологія», «Соціологія», «Риторика».

Програма дисципліни “Українська мова та культура” складається з двох розділів, кожен із яких включає в себе, відповідно до назви курсу, теми з української мови та з української культури.

Українська мова

1. Літературна мова. Мовна норма. Типи мовних норм.
2. Стилiстичні норми.
3. Словотвірні норми.
4. Лексичні норми.
5. Термінологічні норми.
6. Фразеологічні норми.
7. Орфоепічні норми.
8. Акцентуаційні норми.
9. Орфографічні норми.
10. Ономастичні норми.
11. Морфологічні норми (іменник).
12. Морфологічні норми (прикметник, займенник, прислівник).
13. Морфологічні норми (числівник, дієслово).
14. Синтаксичні норми.
15. Пунктуаційні норми.
16. Службові частини мови. Особливості вживання прийменникових конструкцій.

Українська культура

1. Культура: сутність, структура, функції. Мова як феномен культури.
2. «Гуманітарна аура» - запорука історичного безсмертя нації: мова і культура народу як фундамент розбудови держави.
3. Візантизм як культурний феномен. Вплив Візантійської культури на культуру України-Руси.
4. Русь і руська спадщина – «наша і несвоя»? Історична правда про походження та формування української культури.
5. Культура України в XIV-XVI ст. Український ренесанс.

6. «Якби ми дожили до національного театру, тоді б ми стали нацією» (В.Шекспір). Українське театральне мистецтво: від народних ігор до сучасного перформенсу.
7. Українське бароко – видатне явище в європейській культурі.
8. «Найяскравіша постать найвеличнішої епохи»: Іван Мазепа і мазепинське бароко.
9. Модернізм як явище європейської культури. Модерні тенденції в українській культурі к. ХІХ- поч. ХХ ст.
10. «Вони засідають у душі своїх героїв – і нею, мов магічною лампою, освічують все оточення» (І. Франко): українські модерністи у світовому контексті.
11. Українська культура в епоху «Розстріляного Відродження». Українське етичне кіно – світовий культурний феномен.
12. «Вони були геніями, вони були українцями – саме тому їх убили»: трагедія українських митців 1920-1930-х років.
13. Епоха «шістдесятників» в українській культурі.
14. «Прорватись крізь залізну завісу»: ціна мистецтва українських шістдесятників.
15. Розвиток та перспективи сучасної української культури. Епоха постмодернізму.
16. «Між дискотекою й візантійським храмом»: український постмодернізм як явище культури постіндустріального суспільства.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.1. Мета курсу «Українська мова і культура»:

З української мови: формувати національно-мовну особистість, підвищити загальномовний рівень майбутніх фахівців, ознайомити студентів (курсантів) з нормами сучасної української мови в професійному спілкуванні, з основними вимогами до складання і оформлення документів, формувати культуру, практичні навички ділового усного і писемного спілкування. Навчити студентів/курсантів вміння грамотно спілкуватися мовою професії, що обумовлює його органічний взаємозв'язок з іншими спеціальними дисциплінами, допомагає орієнтуватися у професійній діяльності й налагоджувати ділове співробітництво на національному й міжнародному рівнях.

З української культури: ознайомити студентів із закономірностями виникнення та джерелами формування української культури, особливостями її розвитку на різних етапах історії України, з'ясувати сутнісні ознаки духовної культури нашого народу, її гуманістичну спрямованість, відкритість перед культурами інших народів, глибокий демократизм, творчий характер. Навчити студентів вільно оперувати сучасними концептами історичної культурології та широким фактологічним матеріалом.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Українська мова і культура» є:

Українська мова:

- виховувати культуру професійного спілкування з урахуванням двох аспектів: підвищення загальномовної культури майбутніх спеціалістів і їх фахової мовної культури;
- сформувати стійкі вміння й навички нормативної роботи з текстами офіційно-ділового стилю;
- сприяти постійному збагаченню словникового запасу;
- активізувати й поглибити знання з лексики, граматики, орфографії та пунктуації;
- формувати вміння самостійно здобувати і застосовувати знання, користуватися спеціальною та довідковою літературою;
- вчити правильно використовувати мовні засоби для усного та письмового творення, фіксації чи передачі інформації у різних комунікативних ситуаціях.

Українська культура

- виховувати культуру професійного спілкування з урахуванням двох аспектів: підвищення загальномовної культури майбутніх спеціалістів і їх фахової мовної культури;
- сформувати стійкі вміння й навички нормативної роботи з текстами офіційно-ділового стилю;
- сприяти постійному збагаченню словникового запасу;
- активізувати й поглибити знання з лексики, граматики, орфографії та пунктуації;
- формувати вміння самостійно здобувати і застосовувати знання, користуватися спеціальною та довідковою літературою;
- вчити правильно використовувати мовні засоби для усного та письмового творення, фіксації чи передачі інформації у різних комунікативних ситуаціях.

1.3. Програмні результати навчання:

- зберігати й примножувати культурні надбання свого народу, розуміти їх значення;
- презентувати результати власних досліджень усно / письмово для фахівців і нефаківців;
- формулювати думку логічно, доступно, дискутувати, обстоювати власну позицію, модифікувати висловлювання відповідно до культурних особливостей співрозмовника, використовуючи засоби мови;
- майстерно володіти мовленнєвими прийомами і вміло використовувати їх у професійній діяльності.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 64 годин(и)/бкредитів ECTS.

2. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. Культура: сутність, структура, функції. Мова як феномен культури.

Поняття «культура». Етимологія та зміст терміна. Структура та функції культури в суспільстві. Типологія культур. Історичні передумови виникнення та джерела формування української культури. Періодизація розвитку української культури. Менталітет як константа культури. Роль мови у суспільному житті. «Мова – сорочка духу народного» (Панас Мирний). Мовна політика в Україні

Тема 2. Літературна мова. Мовна норма. Типи мовних норм.

Історія формування і розвитку української мови. Мовна картина світу. Форми української мови. Літературна мова. Мовна норма, типи мовних норм: орфоепічні, акцентуаційні, лексичні, орфографічні, морфологічні, синтаксичні, стилістичні. Суспільне значення культури мови як елемента загальної культури людини. Загальні вимоги до мовлення: правильність, змістовність, послідовність, багатство, точність, виразність, доречність та доцільність.

Тема 3. «Гуманітарна аура» - запорука історичного безсмертя нації: мова і культура народу як фундамент розбудови держави.

Ліна Костенко про засадничі принципи державотворення у праці «Гуманітарна аура нації, або дефект головного дзеркала»: зміст поняття «гуманітарна аура нації»; ідея історичного безсмертя націй у праці; символ дзеркала; пріоритет духовних цінностей суспільства в трактуванні Ліни Костенко; поняття «адаптованого розуму» (Ф. Ніцше: «ув'язнений розум»); гуманітарна політика Держави як чинник її існування.

Олександр Потебня про взаємозв'язок думки і мови.

Історія української мови від Юрія Шевельова (За М.-Р. Стехом).

Лариса Масенко про внесок Юрія Шевельова в українське мовознавство ХХ століття.

Тема 4. Візантизм як культурний феномен. Вплив Візантійської культури на культуру України-Руси.

Поняття про візантизм. Виникнення Візантійської імперії. Християнство – головна підвалина культури Візантії. Філософія й наука у Візантії. Літописна традиція. Роль храму як «земного неба» у Візантії. Феномен ікони: іконоборці та іконошанувальники. Церковна поезія: Іоан Золотоустий, Роман Солодкоспівець. Значення Візантійської культури. Демонстрація фільму (10 хв.) про культуру Руси-України.

Тема 5. Стилiстичні норми. Словотвірні норми.

Функціональні стилі мови: художній, публіцистичний, науковий, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний, епістолярний. Особливості вибору мовних одиниць відповідно до умов спілкування та стилю викладу. Сти-

лістичні помилки у професійному спілкуванні (неправильне вживання усталених словесних формул, надуживання іншомовними словами, надмірне вживання закінчення –у(ю) в давальному відмінку іменників чоловічого роду тощо).

Правила творення слів за словотвірними моделями. Аналіз найпоширеніших помилок на словотвірному рівні (неправильне вживання префіксів, ненормативне вживання суфіксів, використання суфіксальних моделей замість префіксально-суфіксальних, ненормативне вживання слів, утворених способом осново- і словоскладання та ін.). Уживання префіксів та суфіксів у професійному мовленні.

Тема 6. Русь і руська спадщина – «наша і несвоя»? Історична правда про походження та формування української культури.

Історичні передумови виникнення та формування української культури.

М.-Р. Стех «Про Русь і руську спадщину».

Київська Русь: культурні виміри (література, мистецтво, освіта).

«Повчання дітям» Володимира Мономаха – одна з найвидатніших пам'яток літератури Київської Русі. Постать Володимира Мономаха в українській культурі. Жанр повчання в літературі. Головні ідеї «Повчання...» Сучасне звучання цього твору.

Ікона як культурний феномен. Виникнення традиції іконописання у Візантії. Особливості візантійської ікони: символіка і колористика. Українська ікона, її національні особливості. Головні сюжети ікон; призначення ікон. Характеристика ікони (за вибором).

Тема 7. Культура України в ХІУ-ХУІ ст. Український ренесанс.

Епоха Відродження - важливий етап у культурному розвитку Європи. Трактат Піко делла Мірандола «Про гідність людини» (1486), його актуальність у наш час. Українське культурне піднесення (кінець ХV - початок ХVІІ ст.). Братства і їх роль у розвитку культури. Львівське братство.

Тема 8. Лексичні норми.

Правильність вживання слів у властивих їх значеннях. Слова-паразити, жаргонізми, лайливі та вульгарні слова. Росіянізми та англіцизми у професійному спілкуванні. Тавтологія. Плеоназм. Пароніми.

Тема 9. «Якби ми дожили до національного театру, тоді б ми стали нацією» (В.Шекспір). Українське театральне мистецтво: від народних ігор до сучасного перформенсу.

Античні витоки театру. Початки українського театру: інтермедія, інтерлюдія, вертепна й шкільна драма. Український театр корифеїв. Його видатні

діячі. Модерний театр Леся Курбаса і його естетичні засади. Український театр у ХХІ столітті.

Тема 10. Українське бароко – видатне явище в європейській культурі.

Італійське бароко. Філософія бароко та його мистецькі риси. Людина в бароковій культурі.

Світогляд українського бароко, його специфіка порівняно з західноєвропейським. Українське козацьке бароко (Мазепинське бароко). Львів – місто барокової культури. Бароко в українській літературі. Барокова музика.

Тема 11. Термінологічні та фразеологічні норми.

Науково-технічні терміни та фразеологічні звороти у професійному спілкуванні. Терміни-синоніми, терміни-омоніми, терміни-пароніми та полісемічні терміни. Порушення фразеологічної точності. Переклад іншомовних ustalених виразів.

Тема 12. «Найяскравіша постать найвеличнійшої епохи»: Іван Мазепа і мазепинське бароко.

Поняття українського бароко. Його світоглядні засади. Роль Гетьмана Івана Мазепи в політичному житті України ХVІІІ ст. Іван Мазепа – видатний культурний діяч своєї епохи. Просвітницька і загальнокультурна діяльність великого українця. Іван Мазепа – меценат і письменник. Життя Гетьмана Мазепи – приклад жертвовного служіння українському народові.

Тема 13. Модернізм як явище європейської культури. Модерні тенденції в українській культурі к. ХІХ- поч. ХХ ст.

Модернізм як специфічний культурний феномен. Його філософсько-світоглядні підвалини. Модерні течії в мистецтві: імпресіонізм, експресіонізм, символізм, кубізм, супрематизм. Український імпресіонізм: І. Труш, Д. Бурлюк, М. Бурачек. Мистецьке «вірую» в «Євангелії імпресіонізму» Івана Труша (Микола Голоубець).

Тема 14. Орфоепічні та акцентуаційні норми.

Вимовазвуківу словах. Принцип милозвучності української мови. Чергування прийменників і префіксів у – в. Чергування і – й, з – зі – із. Наголошування лексем відповідно до вимог української літературної мови. Подвійний наголос.

Тема 15. «Вони засідають у душі своїх героїв – і нею, мов магичною лампою, освічують все оточення» (І. Франко): українські модерністи у світовому контексті.

Модернізм в українській літературі: трагічний розрив між духовністю та існуванням («Камінний господар», «Лісова пісня» Лесі Українки), наголошен-

ня на біологічній сутності людини, глибині природних інстинктів (Г. Хоткевич, В. Винниченко), психологічне самозаглиблення та ослаблення зв'язків героя з оточенням (М. Коцюбинський, О.Кобилянська). Література 20-х рр. Творчість представників літературних груп, об'єднань, організацій — «Музагет», «Аспанфут», «Асоціація комункульту», «ВАПЛІТЕ», «Авангард», «МАРС», «Нова генерація» та інші.

Тема 16. Українська культура в епоху «Розстріляного Відродження».
Українське поетичне кіно – світовий культурний феномен.

Суспільно-політичні процеси в Україні на початку ХХ століття. Еміграція української культури за кордон. «Розстріляне відродження»: причини і наслідки. Українське поетичне кіно – світовий культурний феномен. Олександр Довженко – основоположник українського поетичного кіно. Чарлі Чаплін: «Я знаю тільки одного видатного майстра кіно, якого слов'янство дало світові: це – Довженко». Проблематика фільмів О. Довженка та їх жанрові особливості.

Тема 17. Орфографічні та ономастичні норми.

Правильне відтворення слів на письмі. М'який знак та слова із –йо. Вживання апострофа. Чергування звуків, спрощення. Велика буква у власних назвах. Правопис складних іменників, прикметників. Правопис прислівників. Голосні у словах іншомовного походження.

Ономастика. Українські відповідники російських імен. Присвійні прикметники, утворені від власних назв. Творення та відмінювання імен, прізвищ та по батькові.

Тема 18. «Вони були геніями, вони були українцями – саме тому їх убили»: трагедія українських митців 1920-1930-х років.

Поняття «український культурний ренесанс». Шляхи розвитку української культури як проблема Літературної дискусії 1925-28 рр. Модерний український театр: творчий тандем Леся Курбаса й Миколи Куліша. «Бойчукісти» як культурний феномен. Український мистецький авангард: О. Богомазов, Г. Нарбут, К. Малевич, Олександра Екстер та ін. Еміграція української культури за кордон: причини й наслідки.

Тема 19. Епоха «шістдесятників» в українській культурі.

Покоління шістдесятників. Мистецькі завдання, які вони ставили перед собою. Найвидатніші представники цього покоління. Праця Івана Дзюби «Інтернаціоналізм чи русифікація»? : головні ідейні акценти. Українське поетичне кіно: новий етап розвитку. Видатні українські перекладачі. Значення перекладу для культурного розвитку нації (Григорій Кочур, Микола Лукаш, Максим Рильський).

Тема 20. Морфологічні норми.

Утворення та функціонування граматичних форм іменника. Рід іменників. Рід незмінюваних іменників. Число іменників. Закінчення іменників твердої, м'якої та мішаної груп. Кличний відмінок іменників I, II відміни. Родовий відмінок множини іменників.

Морфологічні норми прикметника, займенника, прислівника. Присвійні прикметники. Ступені порівняння прикметників. Відмінкові форми займенників.

Нормативне вживання числівників, їх відмінювання. Поєднання числівників з іменниками. Правопис складних та складених числівників, їх відмінювання. Числові іменники в офіційно-діловому стилі.

Утворення особових форм дієслова. Способи дієслова, їх відмінювання. Використання форм дієслів у професійній діяльності. Віддієслівні іменники. Пасивні конструкції. Діеприкметник, діеприслівник.

Тема 21. «Прорватись крізь залізну завісу»: ціна мистецтва українських шістдесятників.

Політична і культурницька діяльність шістдесятників. Шістдесятники у мистецтві: Микола Вінграновський, Євген Гуцало, Іван Драч, Роман Іваничук, Ірина та Ігор Калинці, Ліна Костенко, Євген Сверстюк, Іван Світличний, Василь Симоненко, Василь Стус, Григорій Тютюнник, Валерій Шевчук; Алла Горська, Опанас Заливаха, Віктор Зарецький, Галина Севрук, Людмила Семикіна, Стефанія Шабатура; Сергій Параджанов, Юрій Ілленко, Леонід Осика, Лесь Танюк; Григорій Кочур та Микола Лукаш.

Тема 22. Розвиток та перспективи сучасної української культури. Епоха постмодернізму.

Соціально-політичні умови становлення сучасної української культури. Постмодернізм як філософія розвитку української культури. Сучасні культурні виклики. Літературний процес у сучасній Україні. Дилема: книга чи інтернет? Основні визначення постмодерністської літератури. Сучасна українська музична культура, кіно- та театральне мистецтво. Скульптура, архітектура, образотворче мистецтво, народно-прикладне мистецтво. Нові види мистецтва в епоху інформаційно-комунікаційних технологій і синтез мистецтв.

Тема 23. Синтаксичні та пунктуаційні норми. Особливості вживання прийменникових конструкцій.

Типові порушення пунктуаційних норм в офіційно-діловому стилі.

Правила побудови та утворення словосполучень і речень. Порядок слів у реченні. Координація підмета і присудка.

Тема 24. «Між дискотекою й візантійським храмом»: український постмодернізм як явище культури постіндустріального суспільства.

Епоха постмодернізму: химерне переплетіння світоглядів. Іван Марчук: творчий шлях визнаного українського генія. Постмодернізм в українській лі-

тературі. Юрій Андрухович: найяскравіший представник українського постмодернізму. Творчість Сергія Жадана – поєднання джазу у слові, літературного есе та звичайної історії сучасної людини. Сучасна українська вишивка: код національної культури. Парадигма постмодернізм в українському образотворчому мистецтві.

3. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

Українська мова

1. Антисуржик: Вчимося ввічливо поводитись і правильно говорити / За заг. ред. О.Сербенської. – Львів, 1994.
2. Антоненко–Давидович Б.Д. Як ми говоримо. – К., 1991.
3. Бабич Н.Д. Основи культури мовлення. – К., 1990.
4. Ботвина Н.В. Офіційно-діловий та науковий стилі української мови: Навчальний посібник. – К., 1999.
5. Глущик С.В., Дияк О.В., Шевчук С.В. Сучасні ділові папери: Навч. посіб. для вищ. та сер. спец. навч. зал. – 4-те вид., перероб. і доп.. – К., 2002.
6. Зубков М.Г. Мова ділових паперів: Комплексний довідник. – Харків, 1999.
7. Коваль А.П. Ділове спілкування. – К., 1992.
8. Коваль А.П. Культура ділового спілкування. – К., 1992.
9. Кочан І.М., Токарська А.С. Культура рідної мови. – Львів, 1996.
10. Культура спілкування ділових людей: Посібник для студентів гуман. фактів вищих навч. закладів / За ред. М.С.Дороніна – К., 1997.

Допоміжна

1. Ботвина Н.В. Міжнародні культурні традиції: Мова та етикет ділового спілкування: Навч. посібник. – К., 2000.
2. Караванський С. Секрети української мови. – К., 1994.
3. Коваль А.П. Культура ділового мовлення: Писемне та усне ділове спілкування. – К., 1982.
4. Козачук Г.О., Шкуратяна Н.Г. Практичний курс української мови. – К., 1993.
5. Марахова А.Ф. Мова сучасних ділових документів. – К., 1981.
6. Молдаванок М.І., Сидорова Г.М. Сучасний діловий документ: Зразки найважливіших документів українською мовою. – К., 1992.
7. Радевич-Винницький Я.Я. Етикет і культура спілкування. – Львів, 2001.

Словники й довідники

1. Бурячок А.А. Орфографічний словник. – К., 1995.
2. Головащук С.І. Українське літературне слововживання: Словник-довідник. – К., 1995.

3. Орфографічний словник української мови: Близько 120 тис. слів / АН України. Ін-т мовознавства; Укл.: С.Г.Головащук, М.М.Пещак, В.М.Русанівський. – К., 1994.
4. Культура української мови: Довідник / За ред. В.М.Русанівського. – К., 1990.
5. Словник-довідник з культури української мови / Д.Гринчишин, А.Капелюшний, О.Сербенська, З.Терлак. – Львів, 1996.

Українська культура

1. Білецький П.О. та ін. Українське мистецтво та архітектура кінця ХІХ – початку ХХ ст. – К.: Наукова думка, 2000. – 236 с.
2. Білик Б., Горбань Ю., Калакура Я. Історія української та зарубіжної культури. Навч. посіб.- К.: Вища шк.: Т-во «Знання», 2000.-326 с.
3. Богуцький Ю. П. Українська культура в європейському контексті / Ю. П. Богуцький, В. П. 4. Андрущенко, Ж. О. Безвершук, Л. М. Новохатько – К.: Знання, 2007. – 679 с.
5. Борисенко В.Й. Курс української історії: З найдавніших часів до ХХ століття. – 2-ге вид. 6. Навч. посіб. – К.: Либідь, 1998. – 616 с.
7. Братко-Кутинський О. Феномен України. – К., 1992. – 204 с.
8. Грабовський С. І. ХХ століття та українська людина. Виклики і відповіді. – К., Стилос, 2000. – 226 с.

4. КРИТЕРІЇ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ ТА ФОРМА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

При оцінюванні результатів навчання здобувачів освіти потрібно керуватися такими **критеріями успішності навчання**:

Бали	Оцінка	Критерії оцінювання
91–100	Відмінно	Здобувач демонструє повні й вичерпні знання навчального матеріалу в обсязі, що відповідає робочій програмі дисципліни. Вміє реалізувати теоретичні положення дисципліни при розв’язуванні практичних завдань, може аналізувати і співставляти навчальний матеріал з цієї та суміжних дисциплін. Опанував матеріал відповідно до повного обсягу програми, багато читає, цікавиться проблемами мови й культури та розуміє їх значення для своєї майбутньої професійної діяльності. Зменшення 100-бальної оцінки може бути пов’язане з недостатнім розкриттям питань, що стосується дисципліни яка вивчається, але виходить за рамки об’єму матеріалу, передбаченого робочою програмою.
81–90	Добре	Здобувач демонструє добрі та вичерпні знання, володіє матеріалом, що відповідає робочій програмі дисципліни, робить на основі здобутих знань самостійні висновки.
71–80	Добре	Здобувач загалом добре володіє матеріалом, знає основні по-

Бали	Оцінка	Критерії оцінювання
		ложення матеріалу, що відповідають робочій програмі дисципліни, але дещо формально підходить до засвоєння матеріалу, допускає мовні помилки й фактичні помилки з історії культури.
61–70	Задовільно	Здобувач засвоїв основний теоретичний матеріал, передбачений робочою програмою дисципліни, але допускає значні помилки з мови, не вміє творчо мислити, не виявляє зацікавлення матеріалом. Розуміє основні положення, що є визначальними в курсі, але не знає, як їх можна використати в майбутній професійній діяльності.
51–60	Задовільно	Здобувач володіє певними знаннями та основними положеннями, передбаченими робочою програмою дисципліни, на мінімально допустимому рівні для подальшого засвоєння результатів навчання в рамках освітньої програми.
35–50	Незадовільно	Здобувач може відтворити окремі фрагменти знань з курсу. Незважаючи на те, що програму навчальної дисципліни здобувач виконав, працював він пасивно, його відповіді неправильні. Немає цілісності розуміння матеріалу.
0–34	Незадовільно	Здобувач повністю не виконав вимог робочої програми навчальної дисципліни. Його знання на підсумкових етапах навчання абсолютно недостатні.

Форма підсумкового контролю – залік.

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ

Під час вивчення дисципліни передбачено індивідуальний поточний контроль, контроль за виконанням самостійної та індивідуальної роботи, індивідуальний підсумковий контроль у формі заліка.

Поточний контроль здійснюється у формі виконання тестових завдань у різній формі, в тому числі, на базі платформи віртуального навчального середовища.

Усі форми контролю включено до 100-бальної шкали оцінювання. Оцінка із 100-бальної шкали в національну переводиться відповідно до діючого положення про освітній процес (91–100 – «відмінно», 71–90 – «добре», 51–70 – «задовільно», менше 51 – «незадовільно»).

Примітка. Друкується у форматі брошури А5.